

Bet. o. Forsl. t. Beslutn. ang. Dr. A. Fraenkels Afskedigelse som Vicekonsul.

til Kontorhold af indtil 2,000 Kr. Dette Maksimum har ligeledes vist sig alt for lavt, og Kommissionen vil derfor foreslaa, at der forholdes med fast Kontorholdsvederlag paa samme Maade som med Opholdspengene, og det saavel for Generalkonsuler og Konsuler som ogsaa for Vicekonsuler, der forestaa selvstændige Vicekonsulater.“

Derhos maa nogle andre Forhold komme i Betragtning her.

Som det vil erindres var Dr. Fraenkel vel kun ansat som Fagvicekonsul, men da han tillige bestyrede vedkommende Generalkonsulat, blev hans Stilling derved en helt anden, nærmest som en Fagkonsuls.

En Fagvicekonsuls Bestemmelse er nemlig paa Pladser, hvor samtidig findes et Konsulat (eller Generalkonsulat) at være Konsulens (eller Generalkonsulens) Medhjælper. Som saadan behøver han ikke at anlægge en kostbar ydre Levevis og behøver ikke at holde Kontor. Udgifterne til Repræsentation og Ansvar er hos Konsulen; Fagvicekonsulen paahviler det kun at udføre personligt Arbejde ved Konsulatskontoret. Som fungerende Generalkonsul fik Dr. Fraenkel ikke alene betydelig forøget Ansvar, men ogsaa forøget Arbejde og Udgifter, som formentlig ikke have kunnet opvejes ved de særlige Indtægter, han oppebar af Generalkonsulatet.

Sydamerika hører til de Lande, hvor det er dyrest at leve. Ifølge en Betænkning, som det franske Deputeretkammers Finansudvalg har afgivet i sidste Sommer, hvori Landene sammenstilles efter Levefodens Dyrtid i 6 Klasser, opføres i 6te Klasse, som er den dyreste, bl. a. hele Amerika, medens Danmark hører til 2den Klasse. Levefoden regnes for at være dobbelt saa dyr i Lande, hørende til 6te Klasse, som i Lande, hørende til 1ste Klasse.

I Argentina havdes Papirmøntfod, og Pengene der vare underkastede Kurs. Det forringede ret væsentlig Dr. Fraenkels virkelige Indtægter, at Kursen paa Penge i Argentina faldt stærkt under han Tjene-

stetid, saaledes fra Slutningen af 1897 til 1900 ca. 28 pCt.

I Forbindelse med foranførte skal man omtale et Par særlige Uheld, der ramte Dr. Fraenkel i Løbet af hans Tjenestetid og paaførte ham ikke ubetydelige Udgifter.

Han blev nemlig syg og foretog i den Anledning i Aaret 1901 efter sine Lægers Raad en Rejse hjem til Danmark for at lade sig underkaste en Operation. Dette kostede en hel Del. Tilmed havde han under sin Fraværelse været Genstand for et Bedrageri, hvorved han tabte 7—800 Kr.

Det ses, at Dr. Fraenkel i Løbet af sin Tjenestetid kom ind i en økonomisk Stilling, der tilsidst blev ganske uholdbar og endte med hans Afskedigelse. Dr. Fraenkel har herom selv givet forskellige Oplysninger, som man skal omtale nedenfor.

Han forklarer (jfr. Rigsdagstidende), at nogle Meddelelser, som han fik allerede før han rejste til Buenos Aires, bevirkede, at han blev bange for den økonomiske Situation, han kom ind i. Han befrygtede, at han ikke kunde leve i Buenos Aires og tillige underholde sin Familie af sine offentlige Indtægter, men han slog sig til Ro med, at han havde lidt privat Formue, som han haabede vilde slaa til, indtil han blev forfremmet. Han maatte imidlertid aarlig skyde til af sine private Midler, og disse slap endelig op. I Forventning af Forfremmelse søgte han dog at holde ud, men til sidst blev hans økonomiske Stilling ganske uholdbar.

Til nærmere Forklaring herom skal man gengive hans egne Ord i de ved hans Foranstaltning trykte Bilag, som ere omdelte til Folketingets Medlemmer.

I Bilag 6, Uddrag af Indberetning af 14. December 1902 fra Dr. Fraenkel til Udenrigsministeriet, hedder det bl. a.: „ . . . en Forbliven her paa de hidtidige Vilkaar er en Umulighed for mig. Med den bedste Villie kan jeg ikke længer skaffe de dertil nødvendige Penge. Ved en Levefod, der baade for mig og min Familie har været tarveligere end den ganske borgerlige, vi tidligere levede paa,